

МУХАММАД^{са} – ПОСЛАНИК НА МИРА

Обръщение отправено от Хазрат Мирза Масрур Ахмад аба, Халифатул Месих V, Глава на Световната Мюсюлманска Общност „Ахмадия” на 11 май 2013 на специален прием, провел се в хотел „Монтидж” в Бевърли Хилс, Лос Анджелис, САЩ.

„Търся убежище при Аллах от проклятията на Сатаната. В името на Аллах, Всемогъщия и Милостивия”

Уважаеми гости - Ассаламо Алаикум Ва Рахматуллахе Ва Баракатоху-нека мирът и благословиите на Аллах да бъдат с Вас.

Преди всичко бих искал да благодаря на всички наши гости, които приеха нашата покана и уважиха това събитие с присъствието си. Искам, също така, да благодаря на уважаемите гости, които произнесоха речи и похвалиха общността. Още благодаря на онези, които ми подариха подаръци, особено Ключа на областта. Благодаря Ви много за това. Вашето любезно отношение към ислямските религиозни организации е ясно демонстрирано чрез Вашето присъствие и показва, че имате много толерантно отношение и желание да научите повече за Исляма.

С тези няколко думи бих искал да обърна внимание по един въпрос от голямо значение, който има голяма нужда да бъде дискутиран и да се говори за него в днешния свят. Това, за което искам да говоря, е нещо, което създаде „ислямофобията” в Западните и немюсюлмански страни. Няма съмнение, че това състояние на страх и безпокойство е било провокирано от така наречените мюсюлмани и мюсюлмански груби. Обаче няма съмнение, че действията на тероризъм и екстремизъм, които те вършат нямат нищо общо с истинските учения на Исляма.

Истинското значение на думата „Ислям” е мир, сигурност и осигуряване на защита от всички форми на вреда или зло. Всъщност Свещения Коран заявява, че това е учението, което всеки един пратеник на Бог разпространява. Ислямът изисква от мюсюлманите да се придържат към това учение и основното е, че те трябва не само да спазват правата дължими на Бог, но и правата дължими на всички Божии творения.

Коранът огрява с ярка светлина ученията на всички пророци, от него става ясно, че те всички са привлекли вниманието на човечеството в изпълнението на правата дължими на Бог и на Неговите създания. Как тогава е възможно от една страна Бог да е възхвалява качествата на всички религии, призовавайки човечеството да изпълни правата на Бог и на човека, а от друга страна Бог да повели на Светия Пророк Мухаммад^{ca}, на когото бе разкрита Великата книга, да не установи мир и сигурност по света? Как е възможно да им е било заповядано да причиняват разрушение и да рушат мира и сигурността по света? Със сигурност никои разумен човек не би могъл да приеме това.

Истинското правосъдие и справедливост изисква това, а не да се съди Исляма по предубеден начин или чрез неверни предположения основани на слухове. Човек трябва да изучи религията, да се опита да разбере истинските ѝ учения преди да критикува нея и нейния основател. Основателно решение по всеки може да бъде взето само след като човек е изучил нейните учения и се е опитал да узнае истината. Истината или реалността във всяка вяра може да бъде научена само от онези, които практикуват или се стремят да следват истинските и автентични учения. Днес Мюсюлманската Общност „Ахмадия” е тази, която претендира, че следва първоначалните и истински учения на Исляма и ги разпространява.

Чувайки това, може да се запитате как ахмадийците могат да твърдят, че само те разбират истинските учения на Исляма, имайки предвид, че голям брой мюсюлмани и ислямски духовници дори не считат ахмадийците за мюсюлмани. За да Ви отговоря на този въпрос най-напред, и както споменах, в Корана е казано, че Исляма е религия на мира и няма нищо общо с тероризъм и екстремизъм. Второ, в едно голямо пророчество направено от Светия Пророк Мухаммад^{ca} той казва, че както се е случвало с всички други религии, мюсюлманите ще станат покварени и развратени. Мюсюлманските духовници ще разпространяват фалшиви доктрини и идеологии и ще има голямо разделени и конфликти в мюсюлманския свят. Докато Свещения Коран си остане запазен в оригиналния си вид ще бъдат направени фалшиви коментари и тълкувания, които ще поведат мюсюлманите далеч от истинските му учения.

Според пророчеството, когато настъпи това зловещо време, Всемогъщият Бог ще прати човек, като Обещания Месия и Имам Махди, за да поднови Исляма. Той ще разясни правилните значения на Корана и ще покаже на света истинския Ислям, практикуван от Светия Пророк^{ca} и неговите последователи преди 1400 години. Обещания Месия ще поведе света към съвместен живот, изпълнен с любов, мир и хармония и ще насърчи у хората

дух на взаимно разбирателство и смирение. Обещания Месия ще направи всичко това, следвайки светлия пример на Светия Пророк Мухаммад^{ca} и истинските учения на Исляма. Обещаният Месия ще сложи край на всички религиозни войни. Ние, ахмади мюсюлмани, вярваме, че Основателят на Мюсюлманския Джама'ат „Ахмадия“, Хазрат Мирза Гулам Ахмад^{ac} от Кадиян е бил обещаната личност предсказана от Светия Пророк Мухаммад^{ca}. Ние вярваме, че той е като лъч светлина осветяващ истинските и светли учения на Исляма по целия свят.

С тези встъпителни думи бих искал да Ви дам няколко кратки примера за красивите и мирни характеристики на Исляма. Преди да дам конкретни примери, трябва да спомена, че човекът, следвал ученията на Исляма на най високо ниво, е Светият Пророк Мухаммад^{ca}. Ето защо една от неговите съпруги веднъж каза, че неговите морални принципи и действия са перфектното отражение на ученията на Корана. Следователно, ако човек изучава Корана, тогава животът и личността на Светия Пророк^{ca} ще му станат ясни и разбираеми.

С ограниченото време, с което разполагам, не бих могъл да обхвана всички аспекти на Корана. Всъщност не би ми било възможно да обхвана дори едно от неговите учения. Въпреки това ще се опитам накратко да обясня една част от Ислямско учение, което, за съжаление, е останало неразбрано в съвременния свят и поради това предизвиква много страхове в немюсюлманския свят. Имам предвид ученията на Корана и Светия Пророк^{ca} относно установяването на мир по света.

Още с първия си стих Корана отправя послание за мир. Първият стих на Корана гласи:

„Слава на Аллах, Господар на всички светове.”

Този стих означава, че Богът, който мюсюлманите почитат е единствения Бог, който се грижи и храни всички и всичко, без разлика. Той изпълнява всички нужди на Своите създания. С други думи Той е Бог на християните, Бог на евреите, Бог на индусите и дори се грижи и храни онези, които не вярват в Неговото съществуване. Винаги, когато наблегна на този момент осъзнавам, че вярвам в онзи единствен Бог, който е Бог на всички народи, всички раси и религии и така става невъзможно да развия някаква омраза в сърцето си към някой народ, раса или религия. В този контекст бих искал да кажа, че моето съчувствие и молитви са със жертвите на скорошните атаки в Бостън. Ние напълно осъждаме това деяние.

На мюсюлманина му е наредено от Всемогъщия Бог да се моли по пет пъти на ден и да рецитира първата глава на Корана в началото на всяка молитва.

И така един мюсюлманин трябва да повтаря молитвата, която казва „Бог на всички светове.” поне 32 пъти всеки ден. Целият свят е Божието творение и Той го обича много. Поради тази причина ние възхваляваме „Бога на всички светове” и повтаряме тази молитва всеки ден, защото осъзнаваме и приемаме красотата на всички хора и народи, защото те са част от Божието дело. Когато красотата и достойнствата на нещо са приети, не е възможно да таиш омраза или злоба към него, а по-скоро любов и състрадание. Ако бъде разбрано това, не би ставало въпрос дали в сърцето на истинския мюсюлманин може да има място за враждебност, омраза или злоба към някое Божието творение.

Ето защо Светият Пророк^{ca}, който има най-голямото прозрение и разбиране за Божието слово, рецитирал думите „Хвала на Аллах, Господар на светове”, които са не само част от задължителните молитви, но също и част от безбройните избираеми молитви, които той отправял. Повече от на всеки друг неговото сърце било изпълнено с любов и бил освободен от всякаква форма на омраза или злоба. Светият Пророк^{ca} изпитвал любов към всички Божии творения, но най-вече към човешкия род, защото те трябвало да бъдат най-доброто му творение. На човешките същества им е дадена мъдростта да различават добро от зло и затова има награда за доброто и наказание за злото.

Благодарение на безкрайната Божия любов, извираща от сърцето на Светия Пророк^{ca} към всички хора, той изпитвал голяма болка и отчаяние за състоянието на човечеството. Той постоянно бил загрижен, че заради злодеянията си, много хора могат да си навлекат Божия гняв и наказание. Светият Пророк^{ca} прекарвал нощ след нощ, молейки се на Бога онези, които са го забравили, да намерят правия път. Той чувствал тежестта на този товар толкова силно, че Всемогъщият Аллах е казал в Корана, Светият Пророк^{ca} ще умре от мъка, скърбейки за човечеството. Светият Пророк^{ca} бил в плен на притеснението и желанието си да спаси хората от унищожение. И затова е голяма несправедливост, че много хора днес се опитват да опетнят името му, казвайки, че той е донесъл учения за жестокост, насилие и несправедливост.

Днес, когато ние, Мюсюлманският Джама’ат „Ахмадия”, разпространяваме мотото „Любов към всички, омраза към никой” като средство за установяване на световен мир, ние в действителност изпълняваме ученията на Свещения Коран и на Светия Пророк^{ca}.

Светият Пророк^{ca} бил толкова погълнат от желанието си да служи на човечеството и да изпълни правата на хората, че чрез целия си живот бил в готовност да изпълни тази кауза. Дори след като станал Божи Пророк,

което било огромна отговорност и тежката възможна задача, той казвал, че ако човек, независимо дали е мюсюлманин или немюсюлманин, го повика служи на човечеството, то той би се присъединил към него в усилията му да служи на хората. Това бил неговият пример, независимо от религията, ако някой е в нужда или идва от бедна прослойка на обществото, той правел всичко възможно, за да му помогне. Въпреки високия си статут, като основател на Исляма и Божи пророк, той считал за изключително важно в постигането на тази цел да работи с немюсюлмани.

Някои хора могат да се запитат защо след като Светият Пророк^{ca} е бил изпълнен с толкова любов към човечеството, неговото име е свързано с толкова войни? Защо е участвал във войни и защо е изпращал хора в битка? За да се отговори на този въпрос, ние трябва да помислим дали изцяло миролюбивото отношение, където войната във всички случаи е грешка, е правилна доктрина и дали при изключителни обстоятелства може да бъде разрешено да се воюва? И ако при някои обстоятелства е позволено, тогава кои са необходимите условия и до каква степен е позволена войната. На какво и учи Исляма за това?

Както беше обяснено по-рано, когато мюсюлманин моли „Владетелят на всички светове”, красотата на Божието творение изниква пред него и той е омагьосан и привлечен от него. Приемайки тази красота, той не може да таи лоши помисли или злоба към Божието творение. За съжаление, обаче, винаги ще има хора, които не следват това учение, които са решени да сеят раздор в обществото и по целия свят. Ислямът дава точни и ясни указания за това как да се действа с тези хора, за да могат мирът и хармонията да бъдат запазени. Всемогъщият Аллах казва в Свещения Коран, че:

„Ако не беше Аллах да прогони някои хора, земята ще да е пълна със злини, но милостта на Аллах е за всички хора.” (Гл. 2: стих 252)

Ако се замислим над значението на това, ще видим, че мирът е, без съмнение, най-доброто състояние и затова Аллах съвсем естествено е вселил неговата привлекателност в човешкия ум. Въпреки това понякога човек върви срещу естествените си инстинкти и желания. Неговата алчност, завист, егоистични интереси и омраза надвиват и го обземат до такава степен, че той вече не се интересува от правата на другите. В резултат се появяват безредици в обществото, държавата и по целия свят. Подобни хора действат против мира. Тяхна цел е да потискат и нарушават свободите, които обществото притежава. Те атакуват основни човешки права, като свобода на съзнанието, свобода на мисълта, използвайки сила и строгост. Всъщност подобни хора се целят също и в религиозната свобода и се опитват да я подтиснат. Точно

при възникването на такива обстоятелства Аллах разреши на ранните мюсюлмани да отговорят на силата със сила. Това разрешение се дава като средство за спиране на безредиците, за спиране на жестокостта и установяване на мир и хармония.

Аллах е казал в Корана, че Той дарява Своята милост и благодат на всички светове. Той няма предпочитания към народ или религия. Той не желае мир само за шепа избрани, а тъкмо обратното, Той иска да види целия свят изпълнен с мир, хармония и състрадание. В очите на Аллах всички Негови създания са равни. Ако Бог е позволил на някой да стане богат, то той няма право да лишава бедните от техните права. По същия начин, ако някоя държава е богата и могъща, тя няма право да узурпира правата на по-бедните и слаби държави. Всемогъщият Бог ясно е казал, че подобни жестокости създават само разделения и конфликти. В Божиите очи установяването на мир е голяма и първостепенна цел и ако трябва да се жертва по-малък идеал, то тогава няма нищо лошо, защото е за благо на човечеството.

Когато първото разрешение за отбранителна война е било дадено в Исляма, то е било дадено поради причината, че докато мюсюлманите единствено са желаели мир, неверниците са искали да го разрушат. Ако разрешението да отвърнат не е било дадено на мюсюлманите в този момент, то всички религии са щели да бъдат в голяма опасност. Всемогъщият Аллах казва в Свещения Коран:

„Разрешение за бой се дава на онези, срещу които е поведена война, защото те са онеправдани и Аллах има силата да им помогне. Онези, които са били несправедливо прогонени от домовете си, само защото са казали „Нашият господар е Аллах.“ – И ако Аллах не отблъсне някои хора чрез други, то там със сигурност ще има разрушени манастири, църкви, синагоги и джамии, където името на Аллах често е почитано. И Аллах без съмнение ще помогне на онези, които Му помагат. Аллах е велик и могъщ.” (Гл. 22: стих 40-41)

Така става ясно, че Ислямът е положил всички усилия да установи мир и да защити другите религии. Дори когато отбранителната война е била разрешена за мюсюлманите, Светият Пророк^{ca} е дал изключително стриктни правила за участие на мюсюлманските армии, които били длъжни да спазват. Светият Пророк^{ca} учел, че по време на война, можело да се води битка само онези, които били пряко ангажирани във войната. Той дал строги инструкции да не бъдат наранявани невинни хора. Жени, деца и възрастни хора не трябвало да бъдат атакувани. Той учел, че нито един религиозен водач или свещеник не трябва да бъде нападан на мястото си за поклонение и че никой човек не трябва да бъде принуждаван или насилван да приеме Исляма. Той, също

така, учел, че когато мюсюлманите били принудени да се бият в името на мира, те не трябвало да всяват страх или ужас в членовете на обществото или да ги заплашват по груб начин. Учел, че военнопленниците трябвало се грижат по-добре от колкото за тях самите. Учел, че не трябва да бъдат атакувани и разрушавани сгради и да бъдат отсичани дървета. Така дори където съществували условия и войната била оправдана, Светият Пророк^{са} давал безброй насоки на своите последователи, които трябвало да се следват.

Аз споменах само Пророк^{са} е казал действа срещу тези в съответствие със за установяването скоро за собствен

Тези, които Пророк на Исляма^{са} трябва да вземат указания са били войните случващи се че ужасяващите използват днес, невинни хора? Но е забранил всяка щети до такава по време на война спътници убил дете. недоволството на който го смъмрил деяние.

Друг инцидент Светият Пророк^{са} е род. Веднъж минала процесия и в знак веднага се изправил. един от неговите

изненадано, „Това е погребение на евреин.“ Чувайки това, Светият Пророк Мухаммад^{са} казал „А той не е ли човек? Уважението към всички хора е задължително.“ Това са характеристики и качества, които развиват взаимно уважение в обществото и спомагат за установяването на мира.

Днес, когато ние,
Мюсюлманският
Джама'ат
„Ахмадия“,
разпространяваме
мотото „Любов
към всички,
омраза към никой“
като средство за
установяване на
световен мир, ние
в действителност
изпълняваме
ученията на
Свещения Коран
и на Светия
Пророк^{са}.

няколко. Светият много ясно, че който правила, не се бие заповедите на Аллах на мир, а се бие по-интерес или изгода.

критикуват Светия в днешния свят, предвид дали тези спазени при някоя от днес. Не е ли вярно, оръжия, които се убиват безразборно Светият Пророк^{са} форма на вторични степен, че веднъж един от неговите Това предизвикало Светият Пророк^{са}, жестоко за това

показва колко уважавал човешкия една погребална на уважение той Виждайки това, спътници казал

В днешния свят критиките към Исляма и неговия основател нарастват

все повече и повече въпреки факта, че ислямските учения и всички дела на Светия Пророк^{ca} са били изпълнени с любов и човечност и желание за установяване на мир по целия свят. За съжаление днешния свят не вожда или не разбира каква се случва всъщност. Както вече казах, злодеянията извършени от екстремисти, твърдящи, че са мюсюлмани, нямат нищо общо с истинските учения на Исляма. Ако има подтисничество в мюсюлмански страни или правата на гражданите са били узурпирани, тогава това също е напълно в противоречие с ученията на Исляма.

Светият Пророк^{ca} е казал, че подобни жестокости се дължат само на лични интереси и определено не са извършени в името на Бог. Имайки всичко това предвид, искам да кажа, че сега вместо да се създават заблуди за Исляма, всички онези, които желаят мир трябва да се обединят и да обсъдят как жестоките и несправедливи елементи да бъдат спрени. Оклеветяването и несправедливото атакуване на Исляма не е правилния начин. Като оставим настрана определени мюсюлмански държави и групи, има и немюсюлмани, които чрез действията си при причинили смъртта на невинни хора, жени и деца в името на „установяване на мир”.

Посоката, в която се движи света, предполага, че тъмната страна на войната ще обхване голяма част от земното кълбо. Ако избухне война, то тогава безброй невинни жени, деца и възрастни хора ще загинат. Унищожението ще бъде по-голямо от това по време на двете световни войни и казвам това, знаейки добре, че по време на Втората световна война са загинали десетки милиони души. Световното население днес е по-многобройно и има значително увеличение на оръжията за масово унищожение и на жаждата на страните за война. При тези обстоятелства унищожението ще бъде многобройно.

С оглед на всичко това е задължително светът и особено Великите сили да положат всички усилия за спасението на света от ужасяващо унищожение. Страхът от Исляма и опитите за оклеветяването му няма да постигнат нищо, нито ще доведат мир и помирение. Вместо това, ключът към мира е да се спре жестокостта и подтисничеството където се появят и да бъдат заменени със справедливост и равенство. Само когато този принцип бъде спазен, ще се постигне световен мир. Това ще се случи, само когато хората по света познаят своя Създател. Това е моята искрена надежда и молба, целият свят спешно да осъзнае нуждите на това време, преди да е станало твърде късно – Амин.